

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Trg sv. Josipa 12, 33520 Slatina

Poslovni broj: P-220/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu Tomislavu Kuči, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužitelja Ivana Falateca iz Bjelovara, Daruvarska 100, OIB: 24736441934, koga zastupa punomoćnik Predrag Kralik, odvjetnik iz Bjelovara, protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, koga zastupa punomoćnik Anamarija Udiljak, odvjetnik iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 5. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 28. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e :

I. Odredba članka 4. Ugovora o kreditu broj 9011309821 od 11. svibnja 2006. godine zaključenog između tužitelja Ivana Falateca iz Bjelovara, Daruvarska 100, OIB: 24736441934, kao korisnika kredita i tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, kao kreditora koja glasi: „Korisnik kredita može vratiti kredit i prije ugovorenog roka u cijelosti ili djelomično (najmanje u iznosu utvrđenom aktima Banke) ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti Banku. U tom slučaju, Korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu u visini utvrđenoj aktima Banke.“, utvrđuje se ništetnom i ne proizvodi pravne učinke.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.136,55 eura za pripadajuću zakonsku zateznu kamatu, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, prema stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, počev od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Dana 18. ožujka 2026. tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja. U tužbi se navodi da su stranke sklopile ugovor o kreditu dana 11. svibnja 2006. na rok otplate od 84 mjeseca. Člankom 4. ugovoreno je da korisnik kredita može vratiti kredit i prije ugovorenog roka, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku i u tom slučaju korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu u visini utvrđenoj aktima banke, a kojom je odredbom ugovora tužitelju de facto nametnuta obveza plaćanja naknade u slučaju prijevremene otplate kreditnog aranžmana. Tužitelj je kreditni aranžman prijevremeno otplatio za što mu je naplaćena naknada u iznosu od 145,02 HRK. Sporni ugovor je tipski koji je otisnut na tipskom obrascu, a koji je unaprijed pripremljen od tuženika kao trgovca, a o odredbama ugovora nije se pojedinačno pregovaralo, a on kao takav uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema odredbi čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača (dalje ZZP). Tvrdi da je izlazna naknada koja je tužitelju naplaćena zbog prijevremene otplate kredita protivna čl. 1024. st. 4. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO), a koji propisuje da u slučaju vraćanja kredita prije određenog roka banka ne može uračunati kamate za vrijeme od dana vraćanja kredita do dana kada ga je po ugovoru trebalo vratiti. Predlaže da sud donese presudu kao u dispozitivu.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Tvrdi da je tužbu trebalo odbaciti budući da se radi o tužbi za utvrđenje, a tužitelj nema pravni interes za postavljanje takvog tužbenog zahtjeva. Prigovara statusu tužitelja kao potrošača. Tvrdi da je ugovaranje naknade za prijevremenu otplatu kredita u trenutku sklapanja ugovora o kreditu bilo dopušteno, odnosno uređeno zakonskim odredbama i to prvenstveno odredbama koje uređuju poslove kreditiranja. Sukladno odredbi čl. 84. ZZP-a nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Smatra da nisu ispunjene zakonom propisane pretpostavke da bi se odredba čl. 4. ugovora o kreditu imala smatrati nepoštenom. Tvrdi se i da predmetna odredba ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Predlaže da se odbije tužba i tužbeni zahtjev.

3. U dokaznom postupku sud je saslušao tužitelja kao stranku, te je izvršio uvid u: dopis od 19. prosinca 2024. i ugovor o brzinskom gotovinskom kreditu.

4. Tužitelj Ivan Falatec naveo je u svom iskazu da u kritično vrijeme 2006. trebao mu je novac za adaptaciju kuće, stoga je išao kod tuženika da bi podigao kredit. Podigao je kod tuženika kredit od 100.000,00 kuna s rokom otplate od 7 godina. Sav novac dobiven od kredita uložio je u adaptaciju kuće u kojoj i danas stanuje. Godine 2006. bio je zaposlen u HV-u kao časnik, odnosno satnik, a sada je u mirovini. Nikad nije imao otvoren nikakav obrt, jer to i nije mogao. S bankom nije bilo nikakvih pregovora kad je sklapao ugovor o kreditu, već su mu samo poslali unaprijed otiskan obrazac i rekli su mu da to potpiše i svoj potpis ovjeri kod javnog bilježnika i ponovno im pošalje ugovor. Nikakvih pregovora nije bilo u vezi tzv. izlazne naknade. U 3. mjesecu 2013. prije vremena htio je otplatiti cijeli kredit, a na što su u banci i pristali,

ali su mu računali tzv. izlaznu naknadu kao što je to bilo u ugovoru. Ta izlazna naknada koliko se sjeća bila je 145,00 kuna i to im je platio kad je otplatio kredit. Prilikom sklapanja ugovora o kreditu banka mu nije objasnila na koji način će se izračunati ta naknada, odnosno tzv. izlazna naknada. Ni on, a ni njegovi ukućani, nisu imali otvoren OPG. Ne sjeća se je li ugovor prije potpisivanja pročitao ili ne.

5. Iz dopisa od 19. prosinca 2024. utvrđeno je da je tuženik izvijestio punomoćnika tužitelja da je kredit prijevremeno otplaćen dana 19.3.2013. pri čemu je naplaćena naknada za prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 145,02 HRK.

6. Iz ugovora o brzinskom gotovinskom kreditu utvrđeno je da je sklopljen dana 11.5.2006. između tuženika kao banke i tužitelja kao korisnika kredita, a kojim je banka korisniku kredita stavila na raspolaganje iznos kredita od 100.000,00 HRK na rok otplate od 84 mjeseca. Člankom 4. ugovora ugovoreno je da korisnik kredita može vratiti kredit i prije ugovorenog roka, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku i u tom slučaju korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu u visini utvrđenoj aktima banke.

7. Tuženik ne spori da su stranke sklopile ugovor o brzinskom gotovinskom kreditu 11.5.2006. Tuženik ne osporava da je tužitelj kredit prijevremeno otplatio dana 19.3.2013. pri čemu je naplaćena naknada za prijevremenu otplatu kredita. Sporna je u ovoj parnici ništetnost odredbe čl. 4. ugovora o brzinskom kreditu. Iz ugovora o brzinskom kreditu, te iz iskaza tužitelja, sud je utvrdio da je tužitelj kredit podigao kao fizička osoba i da je isti utrošio za adaptaciju kuće u kojoj i danas stanuje i da tužitelj ima status potrošača i da uživa blagodati zaštite Zakona o zaštiti potrošača. Iz ugovora o brzinskom kreditu, te iz iskaza samog tužitelja, proizlazi da se radi o tipskom ugovoru koji je već unaprijed bio otiskan. Iz iskaza tužitelja, koji je sud u cijelosti prihvatio kao istinit, utvrđeno je da mu banka nije prezentirala o kakvim se točno stvarnim troškovima radi, a koji se odnose na naknadu za prijevremenu otplatu kredita, niti se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo. Iz sporne ugovorne odredbe proizlazi da se visina naknada određuje aktima banke. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema st. 2. smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaj na njen sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Sud smatra da je okolnost da tužitelju banka nije prezentirala o kakvim se točno stvarnim troškovima koji ulaze u spornu naknadu radi, okolnost da se radi o tipskom ugovoru, okolnost da se visina naknade utvrđuje aktima banke, a ne u nominalnom iznosu, te okolnost da se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, sveukupno očito prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama strana na štetu potrošača, pa je takva ugovorna odredba ništetna u smislu odredbi čl. 81. st. 1. i čl. 87. st. 1. ZZP-a.

8. Zakon o zaštiti potrošača propisuje da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Iz samog ugovora o kreditu proizlazi da ga je tužitelj sklopio kao fizička osoba, a iz iskaza tužitelja kao stranke proizlazi da u kritično vrijeme nije imao obrt ili OPG i da je novac dobiven od banke

uložio za adaptaciju kuće u kojoj i danas stanuje. Stoga je neosnovan prigovor tuženika da tužitelj nije imao svojstvo potrošača.

9. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je on osobno banci platio spornu naknadu, tako da je aktivna legitimacija tužitelja neupitna.

10. Odredba čl. 327. st. 1. ZOO-a propisuje da na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i da se na nju može pozvati svaka zainteresirana osoba, tako da je prigovor tuženika da tužitelj nema pravni interes za postavljanje predmetne tužbe potpuno neosnovan i promašen u cijelosti.

11. Odredba čl. 328. ZOO-a propisuje da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi.

12. Stoga je sud prihvatio tužbeni zahtjev, te je odlučio kao u dispozitivu.

13. Po osnovi odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP) sud je odlučio da tuženik naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.136,55 eura i to za: sastav tužbe 200,00 eura, sastav podneska od 4.5.2026. 200,00 eura, zastupanje na ročištu 1.6.2026. 200,00 eura, zastupanje na ročištu 5.10.2026. 200,00 eura, PDV 200,00 eura, sudsku pristojbu na tužbu 26,55 eura i sudsku pristojbu na presudu 110,00 eura. Tužitelju nisu priznati troškovi za sastav svih preostalih podnesaka budući da isti nisu bili nužni, a osim toga tužitelj za sastav tih podnesaka nije tražio, a niti je dobio dopuštenje suda (čl. 299.a ZPP-a). Tužitelju također nije priznat navodni trošak prisustva ročištu za objavu presude budući da taj trošak nije bio nužan.

U Slatini 28. listopada 2026.

Sudac:

Tomislav Kuči

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na nadležni županijski sud, u tri istovjetna primjerka.

Dostaviti:

1. Tužitelj: po punomoćniku Predragu Kraliku, odvjetniku iz Bjelovara, Ferde Rusana 4,
2. Tuženik: po punomoćniku Anamariji Udiljak, odvjetniku iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 224/III.

Dokument je elektronički potpisan:

Tomislav Kuči

Vrijeme potpisivanja:

28-10-2026

12:11:12

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI

2.5.4.97=#0C1156415448522D3437393734343533393138

OU=Signature

S=Kuči

G=Tomislav

CN=Tomislav Kuči

Broj zapisa: **9-3088f-4f2e2**

Kontrolni broj: **09680-5f39a-6c699**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tomislav Kuči, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.